

dare, skynda dig til mig, Ach! kom
Min sida ju för dig står öppen.

10. Jag tager din synder, och alt
det du har, Jag gifwer dig alt hwad
jag äger; Til Syster och kårasta
Bruden dig tar; Ero tröstligt de
orden jag säger! Betänk dig ej längre
en enda minut! Din nöd, och min
wäntan nu hafwer sitt slut! Kom
gif mig ditt hjerta för blodet.

S j å l e n.

11. Här har du mitt hjerta, min
Frälsare fjär, Ach! taget och gjöm-
met i Sären. Gör med mig nu
ester ditt eget begär! Jag längtar
at wara bland Sären, som åtlunda
rösten, och följa Din spår, Som
blodet högst wörda och ålifa
Din får, och sägna Ditt fjär-
liga hjerta.

Exemplaret kostar 1 sk.

GS 2008

Twenne Gudeliga och mycket
hjertstyrkande

S i f o r,

Den Första:

Uppå Långfredagen, och Passions-tiden:

Si Guds menlösa Lamb, på II
Korbet, 2c.

Sjunges som: Jag wördar Din Försyn, 2c.

Den Andra:

Är et Samtal emellan Jesum
och Sjålen.

Ach! har du ej wilja at blifwa
min Brud? 2c.

Sjunges som: O Gud wår Fader i Ewigbet 2c.

Weste, tryckt hos E. P. Sundqwist 1801.

Si Guds menlösa Lamb! På kors-
set hänger spänder Med spikar
genom händer, Si dock Guds rena
Lamb; På korsets höga stam. Han
fäller hufvud neder och sig i ångest
vrider Han är nu tornekrönt, Så
blifwer Han belönt, För sina trog-
na tjänster. Så höger som til män-
ster, Hänger en röfware Som på
Hans pina ser.

2. Nu må wälhjärtat slå Här må
wål tårar rinna, Här måst all tröst
förswinna, Här må wäl frågas så:
Hwar skal jag lisa så? När Jesus
så marteras och grufligen handteras,
Som gjordt så många godt, Ja up-
fyllt lagsens mått. Jag ewigt bordt
fordömmas Bort från Guds ansigt
gjömmas, Där tända-gnislans skri
Til ro mig skulle bli.

3. Men hwarför' lider Du? Som
allmakt har i händer, Din Gudom
är ju känd, Ack fåre! swara nu?
Hwarföre plågas du: Jo, för din
syn-

synder swära Jag låter mig så sara,
En ewig Salighet är i mitt Blod
beredt, Se på min sår med trona
Så skal min Far dig skona, Mitt
blod gör honom huld, Det har be-
talt din skuld.

4. Ack! se nu Jesus an, hur yn-
kelig han pinas, Hans hjerta måst
fortwinas, Ack se vår Gud och
Man, Hur ynkelig plågas Han, Se
nu Hans ögon släckna, Och dödsens
mörker tjockna, Hans kropp snart
fallnad är, Som war så många
kär, Han sad' det är fullkomnad,
Derpå Han straxt affomnad, Han
böjde hufvud ned, Upgaf sin and
derwid

5. Gläd dig du wida jord, Allting
är nu fullkomnad, Vårt Offer-
Lamb affomnat, Gläd dig du wi-
da jord, I Jesu röda Blod, som
för oss är utrunnit Wi nåden åter
funnit Nu har den oss war huld,
Betalat all vår skuld, Vår hand-
skrift sonderiswit, och gwar wid
kors-

förbet blifwit, Han är vår Fräl-
sare, Vi frälste syndare.

6. Lof, pris, ske dig Guds Lamb,
för all din nöd och smärta, Af alt
mitt arma hjerta, Sackar jag Dig
Guds Lamb på korsets höga stam,
Jag är en usel syndar, Och Gud
är min Förmyndar, Fast jag är
tall och arm I Hans blod blir jag
warm, när hjertat börjar swida,
Ser jag på Jesu sida Och på Hans
helga Sår, straxt hjertat lisa får.

7. Ach! HERre Zebaoth, Jag
faller för dig neder, Och dig ensal-
digt beder, Skänk mig Ditt dyra
blod, Som muntra kan mitt mod,
Låt dina Sår mig hela, Båd'
kraft och tröst meddela, Låt Torne-
Kronan Din Bli Segerkrantsen min,
Skrif djupt uti mitt hjerta, Din
myckna nöd och smärta, Så kan
jag prisa dig Båd' här och
ewiglig.

* *
*

* *
*

* *
*

Den

Den Andra:

J E S U S

Ach! har du ej wilja at blifwa
min Brud? Jag har ju dig
gifwit mitt hjerta; Jag hafwer ju
köpt dig med blodiger skrud; För
dina skul lidit all smärta, Jag mins
än den tiden jag för dig war träl,
Jag mins än den dagen jag frälste
din själ; De sårn jag bär, derom
wittna.

2. Du har ju dig funnit den
möda jag haft Min blod-svett,
min bön, och min pina: Du hört
ju om blodets, och sårnens kraft:
Du har ock känt klappningar mina.
Säg! har du än hjerta at wägra
min bön: Ach! wil du än neka min
arbets lön? Hur kan du dock wa-
ra så hårder?

3. Jag har ju dig skapat til kro-
na och skrud, Ej jordiskt, men him-
melsk at bära; Jag hafwer ju köpt
dig at wara min Brud, och äga
osägelig ära: Jag är ju ej worden
en

en ånglarnas Bror, Men kommit
på jorden til Mennisko-Chor, Blef
således syndares Broder.

4. Si! syndare hafwer jag älskat
så högt, Alt jag deras sak mig an-
tagit; Rygg händer och fötter til
förket jag bögt, Stått stilla när
man har mig slagit; Ej någon lem
skonat för strimmor och sår, Jag
har icke spart en enda blodstär:
Mitt hjerta och sida det vittna.

5. Jag blifwit för syndare, Ufel
och arm, Landsflygtiger, hädad och
slagen; I köld och i heta blef kal-
ler och warm, Haft oro om natt,
som om dagen, Betänk hur jag le-
gat i fasto och bön, För synden ar-
betat, sådt döden til lön: Påmin-
dig den Fredagen långa.

6. För Jacob har Laban förwand-
lat hans lön I refornatio; Men
flera än hundrade tusende resor min
bön Du vågrat dig höra: med mera
Tänk! sjelfwer Gud hafwer för syn-
dare dödt, För synderna deras båd'
swettat

swettat och blodt, men syndaren li-
kasullt syndar.

7. Är då nu förgåswes min pina
och död, Mit arbete, flit och min
möda? Skal intet jag hafwa för
aller min nöd, Sku mine sår så-
fångt än blöda? Nej, Fader, du
lofwat, Ditt löfte jag tror: Min
själ ju arbetat, haft möda rätt stor:
Jag skal och så se mig bli måttad.

8. Åh! tänk dock på löftet och
mödan, min Far, Drag syndare til
mina fötter! På syndare väntar
och mot dem jag tar; Wid syndar'n
jag aldrig blir trötter, Mitt hjerta
det brister, så snart som jag ser,
Alt syndaren kommer, och tigger och
ber, Om nåde, om tro och om
blodet.

9. Så kommer då syndare til mig
hit fram, Ach! kommer, just såsom I
ären, Ach! kommer, jag är ju et men-
lost Guds Lamb, Pålägger mig alt
det I bären, Si sären! Si blodet,
hwad tycks Er derom? Ach! syn-
dare,